

«Ταξίδι στον κίτρινο και μπλε πλανήτη, που τον λένε eTwinning»

(μια συνεργατική ιστορία στο πλαίσιο των 10 χρόνων του eTwinning)

Ελληνική Εθνική Υπηρεσία Υποστήριξης eTwinning

Άλλη μια μέρα βαρετή τελείωσε για την Κατερίνα, μια μέρα άοσμη και άχρωμη στο σχολείο σαν τις άλλες. Τα αγαπημένα της παιδιά είχαν συγκεντρωθεί στη βιβλιοθήκη του σχολείου για να σχεδιάσουν την επόμενη δράση τους. Τα παιδιά είχαν γυρίσει μόλις δύο μέρες πριν από την πενθήμερη εκδρομή τους...ήταν ακόμα κουρασμένα...αλλά ήταν εκεί...στο εργαστήριο πληροφορικής για την eTwinning συνάντησή τους και να σχεδιάσουν τις επόμενες συνεργατικές

δραστηριότητες. Βλέπετε ο γαλάζιος και κίτρινος πλανήτης του eTwinning είναι για αυτά και την καθηγήτριά τους σαν τον μοναδικό και μαγικό πλανήτη του μικρού πρίγκιπα

Κάθε μέρα, στο μικρό αυτό σχολείο του απομακρυσμένου χωριού, μετά το πέρας των μαθημάτων, η Κατερίνα συγκέντρωνε τα παιδιά για να μετρήσει το μπόι των ονείρων τους, ενώ ο ήλιος σκαρφάλωνε στα φωτερά μαλλιά τους. Άλλωστε και η ίδια, πάρα τις περιορισμένες δυνατότητες και ευκαιρίες και το στενό πλαίσιο του αναλυτικού προγράμματος, για χάρη αυτών των παιδιών, αγωνίζεται καθημερινά για ένα σχολείο στο μπόι των μαθητών, των ονείρων τους και των αναγκών τους, γιατί τα παιδιά μας είναι ο θησαυρός μας, η πηγή έμπνευσης και ελπίδας. Αποτελούν τον καμβά πάνω στον οποίο ο δάσκαλος-καλλιτέχνης μεγαλουργεί και αυτοσχεδιάζει.

Έτσι εκείνη τη μέρα η Κατερίνα ζωγράφισε μαζί με τα παιδιά ένα Ουράνιο Τόξο που ακολουθώντας το, κάθε παιδί θα έφτανε στο πολύχρωμο όνειρο του. Κάτι διαφορετικό όμως έγινε εκείνη την ημέρα. Μια ιδέα για ένα eTwinning έργο γεννήθηκε, καθώς το ουράνιο τόξο θύμιζε

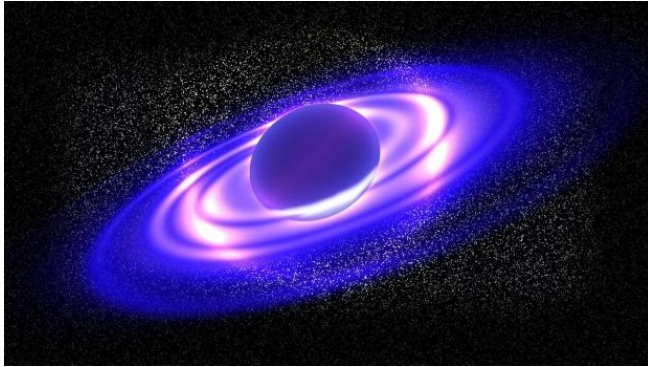

σε κάποιο μαθητή μια είδηση που είχε διαβάσει πρόσφατα στο διαδίκτυο για βράβευση σχολείου, ενός επίσης μικρού χωριού, με το ευρωπαϊκό έργο eTwinning "Το χωριό του ουράνιου τόξου"! Και από τότε οι μέρες έγιναν χρωματιστές και δημιουργικές, οι αποστάσεις μειώθηκαν, το μικρό χωριό μεγάλωσε, γιατί τότε μόλις γεννήθηκε ένα νέο eTwinning έργο «Το Ουράνιο Τόξο των Συναισθημάτων μου», με στόχο οι μαθητές να έρθουν σε επαφή με τα συναισθήματά τους και να αναπτύξουν τη συναισθηματική τους νοημοσύνη! Μέσα από συνεργατικές δραστηριότητες να μάθουν να τα διαχειρίζονται και να αναπτύξουν την ενσυναίσθηση, βελτιώνοντας τις ενδοπροσωπικές και διαπροσωπικές τους σχέσεις.

Επίκαιρο και σημαντικό καθώς τα παιδιά σήμερα βιώνουν καταστάσεις ασφυκτικές και συναισθήματα περιοριστικά των προσδοκιών τους. Για αυτό χρειάζεται η αμέριστη συμπαράστασή μας, για να οδηγηθούν σε ένα περιβάλλον ζεστασιάς και αποδοχής. Ένα περιβάλλον που τονώνει την αυτοπεποίθησή τους, τις δεξιότητες και

τα ταλέντα τους, με σκοπό να διευρύνει τους ορίζοντες τους και να τους θυμίζει ότι δεν είναι μόνοι στον κόσμο του περιορισμένο σχολείου, αλλά μέρος μιας ευρύτερης κοινότητας που περιμένει να δείξουν δυναμικά την παρουσία τους.

Τα συναισθήματά τους, έτσι, πήραν χρώμα, ζωντάνεψαν και ταξίδεψαν στην άλλη άκρη του ουράνιου τόξου. Εκεί συνάντησαν ένα μεγάλο διαστημόπλοιο. Είχε πάνω του όλα τα χρώματα του ουράνιου τόξου. Που να πήγαινε άραγε; Ίσως σε ένα μακρινό πλανήτη. Ίσως στον Κίτρινο πλανήτη του eTwinning. Είχαν ακούσει για αυτόν από έναν εξωγήινο φίλο τους τον Νικόλα που ζούσε στον πλανήτη με τα ηφαίστεια. Τι λέτε, πάμε ταξίδι; Πάμε να γνωρίσουμε αυτόν τον περίεργο πλανήτη;

Τι να γίνεται άραγε εκεί; Ποιοι μένουν εκεί; Παιδιά έχει; Με τι παίζουν; Ελάτε, πάμε όλοι μαζί! Έτσι κι έγινε.

Τα μπλε και κίτρινα ανθρωπάκια του πλανήτη eTwinning, υποδέχθηκαν με χαρά τα παιδιά από την γη, ξεκινώντας ένα παιχνίδι γεμάτο εξερευνήσεις. Πρώτα τα παιδιά ξεναγήθηκαν

στην περιοχή και αφού δοκιμάσανε τις λιχουδιές που τους προσφέρανε τα μπλε και κίτρινα ανθρωπάκια του πλανήτη ηλεκτρονικής αδελφοποίησης, ξεκίνησαν να παίζουν όλη μαζί.

Σε λίγο ακούστηκαν χαρούμενες φωνές, ήταν οι συμμαθητές τους από ένα γειτονικό σχολείο της γειτονίας της Ευρώπης.) Οι νέοι φίλοι κουβαλούσαν μαζί τους παιχνίδια, παιχνίδια διαφορετικά από αυτά που ήξεραν τα άλλα παιδιά, παιχνίδια όμως το ίδιο διασκεδαστικά. Παιχνίδια που έπαιζαν όλα τα παιδιά μαζί, από όλες τις γειτονιές της Ευρώπης. Και τι παράξενο! Παίζανε παιχνίδια πολλά και τα πήγαιναν όλοι μια χαρά και τα καταλαβαίνανε κι ας ήταν όλοι από μέρη διαφορετικά. Μετά το παιχνίδι

ήρθε η ώρα για μάθημα. Δεν βαριοντούσαν καθολου. Τι παράξενο! Ανοιξαν τα iPad και άρχισαν να μαθαίνουν ταξιδεύοντας με το μυαλό τους, μαθηματικά, φυσική, χημεία, ιστορία, λογοτεχνία, τί εύκολα που είναι όλα, τώρα που μοιράζονται τις γνώσεις τους με τους φίλους τους από τη γειτονιά της Ευρώπης! Οι γνώσεις είχαν χρώμα ουσία κομμάτια από τα όνειρά τους ... κίτρινες οι σελίδες της Ιστορίας, γαλάζιες της Γεωγραφίας αλήθεια στον πλανήτη του eTwinning όλες οι γειτονιές της Ευρώπης μοιάζουν τόσο πολύ και τα παιδιά μια τεράστια αγκαλιά που ενώνει τον κίτρινο με τον μπλε πλανήτη !!!

Και πόσο χρήσιμα τους φάνηκαν τώρα τα Αγγλικά που τόσο καιρό μάθαιναν και αναρωτιόνταν γιατί. Και με το χορό και τραγούδι ανακάλυψαν και άλλους τρόπους να επικοινωνούν και να διασκεδάζουν, να μοιράζονται τα συναισθήματά τους ακόμη και

αν μιλούσαν διαφορετικές γλώσσες. Και ξαφνικά έγινε κάτι μαγικό καθώς πατούσαν τα πλήκτρα από τα πληκτρολόγια τους, νότες ξεπηδούσαν μέσα από την οθόνη και υπέροχες μελωδίες γέμισαν τον ορίζοντα. Άλλοι πάλι καθώς γλιστρούσαν τα χεράκια τους πάνω στα iPad, έβλεπαν να ξεπροβάλουν πολύχρωμες κορδέλες που τις έπαιρνε ο άνεμος και χόρευαν και αυτές προτρέποντας τα παιδιά να έρθουν μαζί τους . Και ξεκίνησαν όλοι μαζί έναν χορό που όμοιός τους δεν είχε ξαναγίνει. Σιγά, σιγά οι κορδέλες ανέβηκαν ψηλά και άρχισαν να μαζεύονται σε μικρές ομάδες. Δύο-δύο, τρεις-τρεις και ... «μα αυτή είναι η σημαία μου» ακούστηκε μια φωνή «και αυτή είναι η δική μου» ακούστηκε μια άλλη .. Οι κορδέλες είχαν σχηματίσει τις σημαίες όλων των παιδιών στον ουρανό σχηματίζοντας μια υπέροχη πολύχρωμη γραμμή που σιγά σιγά κατέβηκε και αγκάλιασε όλα τα

παιδιά, που συνέχισαν να χορεύουν χαρούμενα Και συνειδητοποίησαν ξαφνικά, πως αν και τόσο διαφορετικοί, όλοι είμαστε ίδιοι μα πάνω από όλα άνθρωποι ! Είμαστε άνθρωποι με τις ίδιες ανάγκες και τα ίδια συναισθήματα. Όταν πονάμε όλοι αισθανόμαστε θλίψη , όταν διασκεδάζουμε όλοι αισθανόμαστε χαρά , όταν τρομάζουμε όλοι αισθανόμαστε φόβο , όταν αδικούμαστε όλοι αισθανόμαστε θυμό και λέγοντάς το σ' ένα φίλο αισθανόμαστε ανακούφιση και σαν πέφτουμε για ύπνο βλέπουμε όλοι όνειρα! Γελάμε στα ανέκδοτα, δακρύζουμε στην αδικία, ελπίζουμε στις δυσκολίες. Και λένε, ότι υπάρχει μια μαγική χώρα, όπου μαζεύονται τα όνειρα και φτιάχνουν παραμύθια, παραμύθια πραγματικά. Εκείνα με ωραίο τέλος για όλους .Για μεγάλους και μικρούς, που έχουν όλοι δικαίωμα στη χαρά .Η μαγική χώρα που στο τέλος όλοι περνάν καλά και παν στην παραλία, χαίρονται το μπλε της θάλασσας και του ουρανού, το κίτρινο του ήλιου και τις ανταύγειές του στη Μεσόγειο, τις κοινές ιστορίες, τα μυθικά της πλάσματα, τα ναυτικά της παραμύθια, τους θαλάσσιους δρόμους που τους χωρίζουν και τους ενώνουν. Ψαρεύουν λέξεις και ιστορίες, χάνονται στο βυθό της, το καταφύγιο της θαλάσσιας ζωής και αναδύονται στη γεμάτη καράβια, βάρκες, ναύτες και ψαράδες επιφάνειά της, με τα σημάδια της αλμύρας πάνω τους και τη σοφία των περιπετειών τους .

Αυτή μαγική χώρα είναι η χώρα της κατανόησης, της ενσυναίσθησης, των ομαλών κοινωνικών σχέσεων, της εξάλειψης του εκφοβισμού . Η χώρα της Κατερίνας και των παιδιών της, η χώρα που μπορούμε να ζούμε όλοι, αν έχουμε σαν την Κατερίνα το νου στο παιδί. Το παιδί είναι για εμάς η δύναμη της ζωής, η ίδια η ζωή! Το παρόν μας, που μας χαμογελά και το μέλλον που ατενίζουμε. Το μέλλον είναι αβέβαιο, αλλά το κρατάμε στα χέρια μας και μόνο εμείς μπορούμε να το διαμορφώσουμε. Μόνο τα παιδιά μπορούν με την καθαρότητα της ψυχής και της σκέψης τους, με την αισιοδοξία και το χαμόγελό τους που ξεχειλίζει από θετική ενέργεια να ανατρέψουν την πορεία του κόσμου, να αλλάξουν το ρου της ιστορίας.

Αυτός ο πλανήτης έχει μαγικές ιδιότητες! Χρωματίζει το γκρίζο, φτιάχνει γέφυρες και ενώνει πλάσματα που μένουν πολύ μακριά αλλά τα οποία, χωρίς να το γνωρίζουν, έχουν πολλά κοινά! Τί όμορφο συναίσθημα να βρίσκεις κάτι που συμπληρώνει αυτό

που κάνεις εσύ, κάποιον να μοιραστείς τη χαρά σου, να αποκτή η κάθε μέρα ιδιαίτερη σημασία, να βάζεις στόχους και με συνεργασία να τους πραγματοποιείς! Τί όμορφα που είναι! Τα παιδιά, λοιπόν, σκέφτηκαν να προσκαλέσουν τα ανθρωπάκια του κίτρινου πλανήτη στον δικό τους μπλε μέσα από τη λεωφόρο eTwinning να τα ξεναγήσουν στο δικό τους σπίτι ... την Ευρώπη Μα τι παράξενο !! Πόσο μοιάζουν οι δυο πλανήτες ... σαν να είναι ο ίδιος ένας κιτρινομπλέ πλανήτης που η λεωφόρος ηλεκτρονική αδελφοποίηση ενώνει τις γειτονιές του.

Το κουδούνι χτύπησε! Τα παιδιά από όλες τις τάξεις του σχολείου που βρίσκεται στην γειτονιά της Ευρώπης ξεχύθηκαν στην αυλή και σχημάτισαν έναν μεγάλο κύκλο δίνοντας τα χέρια! Ναι, όλα μαζί αποτελούν τους κρίκους μιας μεγάλης αλυσίδας που μπορεί να κυκλώσει όλη την γειτονιά της Ευρώπης. Δεν νοιώθουν μόνα, νοιώθουν δυνατά και σίγουρα ότι μπορούν να τα καταφέρουν! Είναι σίγουρα ότι όλα μαζί μπορούν να δημιουργήσουν τα πάντα "Ας παίξουμε λοιπόν όλοι μαζί Να η ευκαιρία να φτιάξουμε το δικό μας παιχνίδι» είπαν μερικά παιδιά και τα υπόλοιπα συμφώνησαν αφού, υπάρχει παιδί που να μην αγαπά το παιχνίδι;

Το παιχνίδι μας όμως δεν θα έχει κερδισμένους και χαμένους αλλά μόνο νικητές. Δύσκολο να βρούμε τέτοιο παιχνίδι αλλά όχι και ακατόρθωτο. Μπορεί να μας βοηθήσει κάποιος αν γνωρίζει ένα τέτοιο παιχνίδι.

.Τα παιδιά του δικού μας σχολείου βγήκανε στην τεράστια, περικυκλωμένη από λεμονιές που αναδύουν το μοναδικό άρωμά τους, αυλή. Στήσανε ένα κύκλο και άρχισαν να τραγουδούν. Τραγουδούν. Τα πάντα τραγουδούν και χορεύουν την άνοιξη. Τα παιδιά τραγουδούν για την άνοιξη που ήρθε. Τι ωραίο που είναι το σχολείο την άνοιξη ! Τα Λουλούδια όλα ανθίζουν. Τα παιδιά ανθίζουν και ο κίτρινος-μπλέ πλανήτης γίνεται πιο όμορφος και πιο φωτεινός, χαμογελαστός, ξένοιαστος!

Ελάτε, παιδιά του πλανήτη του e-twinning σας περιμένουμε, φώναζαν τα παιδιά στην αυλή. Ελάτε να δείτε τον πλανήτη μας τώρα την άνοιξη, ελάτε να μυρίσετε, να γελάσετε και να χαρείτε. Τα παιδιά περίμεναν στον κύκλο και τραγουδούσαν. Και πράγματι μετά από λίγο ένα τεράστιο διαστημόπλοιο προσγειώθηκε μέσα στον

κύκλο. Κίτρινα και μπλε παιδιά ξεχύθηκαν και ανακατεύτηκαν με τα παιδιά της γης. Ελάτε να σας δείξουμε πόσα πράγματα κάνουμε εμείς εδώ στη γη, είπαν τα παιδιά. Ελάτε να δείτε ένα έργο που φτιάξαμε με παιδιά από πολλά άλλα σχολεία - κάναμε μια έκθεση ζωγραφικής όπου παιδιά από σχολεία σε άλλα μέρη της γης μας έστειλαν τις ζωγραφιές τους. Μερικές μάλιστα τις ζωγραφίζαμε μαζί. Ζωγραφιές με θέμα τα ταξίδια. Ελάτε να ζωγραφίσουμε μαζί την αγάπη και να ξεριζώσουμε απ την αυλή του σχολείου μας όλα τα αγκάθια, απ το μεγάλο κήπο της γης ότι μας πληγώνει. Αυτό τον κόσμο μπορούμε να τον φτιάξουμε καλύτερο μόνο μαζί. Από που θα ξεκινήσουμε; Τα παιδιά βάλθηκαν να ξεριζώνουν ένα ένα τα αγκάθια της αυλής του σχολείου τους τραγουδώντας, χορεύοντας, γελώντας. Μα τότε ένα παιδί πρότεινε: "Τι θα λέγατε να κάνουμε μια βόλτα και σε άλλες γειτονιές; Έχω ακούσει ότι υπάρχουν παιδιά δυστυχισμένα, παιδιά που ζουν φτωχικά, που δεν πάνε ούτε σχολείο και δε ζουν χαρούμενα σαν κι εμάς!!! Πάμε να τα γνωρίσουμε και να τα φέρουμε στην παρέα του κιτρινομπλέ πλανήτη μας;;;"

ΤΕΛΟΣ

Συμμετέχοντες:

Ειρήνη Πατεράκη

Χρύσα Καπράλου

Κωνσταντινιά Μυλωνά

Τριανταφυλλιά Βρανά

Αργύρης Καραλιόλιος

Βασιλική Γέροντα

Δήμητρα Αργυρού

Ματίνα Φριλίγκου

Σταματία Σταμάτη

Μαρίνα Μολλά

Μαρία Δερμιτζάκη

Τραγούδα Κατερίνα

Παρασκευή Τσαντή

Όλγα Κωστηρη

Κωνσταντίνος Παπαθωμάς

Ελένη Κωστοπούλου

Πέτρος Μιχαηλίδης

Αννέτα Τάντση

Γεωργία Κατσαδήμα

Μαρία Στάλια

Γεωργία Λάσκαρη

Χρύσα Τσαμοπούλου

Ντίνα Τάλλου

Αναστασία Παπαβασιλείου

Σμαράγδα Χαλέμη

Βάγια Λαμπροπούλου

Γεωργία Λυμπεροπούλου

Βιβή

Σοφία Κουζούλη

Ιωάννα Φλώρου

Ελένη Μπακάλμπαση

Γιάννης Δημάκας

16ο Δ.Σ Λαμίας, ΣΤ1

Ελένη Τσαπατόρη

Παρασκευή Τσαντή

5ο Λύκειο Ν.Σμύρνης

Βασιλεία Δηλαβέρη

Φωτογραφίες: <http://www.morguefile.com>

